

SUOMEN HUOPAYHDISTYS FILTTI

jäsenlehti 1/2022

SUOMEN HUOPAYHDISTYS FILTTI

jäsenlehti 1/2022

Sisällys

Puheenjohtajan tervehdys: Luontoon häviävä	3
Pirtin Kehräämö: Mikään ei voita suomalaista villaa.....	4
Villatapahtuma Leineperin Ruukissa	10
Harmaa aika	20
13 vuotta sama kurssi - samat opiskelijat.....	24
Tracing Boundaries.....	32
Huopa puhkesi kukkaan	36
Häviävä luonto Järnätissä	40
Yhdistysinfo.....	42

ETUKANNEN KUVA Tracing Boundaries, Chiharu Shiota, kuva Leena Aaltio.
 ULKOASU JA TAITTO Anne-Mari Ohra-aho info@anne-mari.net, www.anne-mari.net

Luontoon häviävä

TÄTÄ vuotta onkin taaplatu jo melkein puoliväliin. Muutos on ainoa pysyvä olotila, olen tainnut aiemminkin todeta niin. Pakostakin tajuntaan tunkeutuu muutosvastarinta, kun maailman melskeitä seuraa.

Lippulaivamme Häviävä luonto seilaa maailmalla aina uusiin gallerioihin. Filtiläisistä voi tuntua, että samaa juttua on kierrätetty jo aika monta kertaa. Näyttely on kompakti kokonaisuus, jota on helppo tarjota, kuljettaa ja lähetellä ympäriinsä. Maailmassa on vielä aika paljon huovuttajia ja huovasta kiinnostuneita, jotka eivät ole tutustuneet taitajiemme töihin.

Kesänäyttely on kaikille filtiläisille joka vuosi uusi mahdollisuus tuoda osaamistaan esille. Tämän kesän Huopaa päästä varpaisiin alkaa olla jo kasassa. Näyttely saadaan toteutettua ihan perinteisesti ilman varotoimia ja ylimääraisiä järjestelyjä - toivotaan niin. Kesä on vapaan kuljeskelun aikaa, joten Jämsäänkin saattaa poiketa paljon näyttelyvieraita. Ihmisillä tuntuu olevan lähtemisen ja osallistumisen nälkää, kun on niin kauan pidetty yllä turvatoimia.

Häviävä luonto herättää kysymyksiä luontomme ja elinympäristömme tilasta luomalla uusia teoksia. Mutta oletteko ajatelleet, miten luontoon häviävä huopatyömme ovat, mitä käyttämämme materiaalit ovat ja miten luonto työmme hävittää? Kivipankin puiston graffitit ovat oiva kohde tutkia, mitä luonto huovalle tekee. Huopaamon siivoamisessa tulee mieleen, miten minkäkin kokeilun ja kököstyksen hävittäisi. Ehkä oma huopagraffitipolku olisi oiva tapa päästä entisistä eroon. Antaa luonnon hoitaa tehtävänsä ja linnuille värikkäitä materiaaleja pesänrakennukseen.

Kaikille sopivasti Jämsään harhailevaa kesää toivotellen,

Eija

Mikään ei voita suomalaista villaa

Suomen suurin lampaanvillan jalostaja
Pirtin Kehräämö arvostaa kotimaista
raaka-ainetta.

MIKKELIN Hirolassa kehrätään langoiksi vuosittain noin 30 000 kiloa kotimaista villaa. Tuotantoa ohjaa vastuullisuus ja ekologisuus.

Pirtin Kehräämöllä Mikkeliässä on tehty vuosikymmenten ajan paikallisten lampaiden villasta lankoja. Kehräämön perustamisessa ovat olleet vahvasti mukana paikalliset lampurit, ja edelleen yritys arvostaa juuriaan. Lampaiden villaa tulee nykyisin muualtakin kuin lähialueelta, kaikkialta Suomesta. Kaikki Hirolassa käsiteltävä villa on kotimaisista lampaista, koska mikään ei voita suomalaista villaa pehmeudessa. Se on sekä ekologinen että laadukas raaka-aine.

Pirtin Kehräämö toimii yhä samoissa tiloissa Mikkelin Hirolassa kuin perustamisensa aikaan 74 vuotta sitten, sillä yritys

haluaa omalla toiminnallaan tukea aluetaloutta ja maaseudun elinvoimaa.

Vuosittain noin 30 000 kiloa suomalaisten lampaiden, suomen-lampaan ja kainuunharmaksen, villaa kehrätään paikan päällä korkealaatuisiksi langoiksi, joista osa palaa lampureille tilamyyntiin. Hirolan tehtaanmyymälässä on lisäksi tarjolla valtava määrä ekologisia Villanka-tuotemerkin lankoja, jotka ovat 100 % suomalaisia tuotteita.

Kotimaisuuden lisäksi Pirtin Kehräämön toimintaa ohjaa vastuullisuus. Aito luonnontuote halutaan tuottaa mahdollisimman ekologisesti. Mikkeliässä tuotanto on hiottu kokonaan hiilineutraaliksi. Sähkö on vesisähköä, ja kiinteistö ja prosessivedet lämпиävät maalämmöllä.

Lankakerissä on paperinen vyöte ja kuljetuksissa käytetään kierrätettäviä paperipusseja. Lisäksi lankojen kotimaiseen värjäykseen käytetään villan luonnollisten värien lisäksi vain värejä, jotka täyttävät lainsäädännön vaatimukset.

Jämsän toimipiste

Kysynnän jatkuva kasvu ja myös puheet lampaanvillan hävittämisestä antoivat perusteet lisäkapasiteetin hankintaan. Katseet olivat jo pitempään olleet kohdistuneet Jämsän Huopatehtaaseen ja vuoden keskustelujen jälkeen Pirtin Kehräämö Oy:n hallitus teki päätöksen ostaa yhtiön koneet ja kiinteistön. Vuoden 2021 alusta toimintansa aloittanut Jämsän toimipiste on tuonut lisäkapasiteettia kasvavaan kysyntään ja villan hankintaan.

Myös Jämsässä on vastuullisesti luovuttu öljyn käytöstä ja siirrytty uusiutuvalla energialla tuotettuun kaukolämpöön. Jämsän tuotanto on keskittynyt isojen jopa tuhannen kilon erien tekoon tuotteina asiakaskohtaiset langat tai kehräämön omat vakiotuotteet.

Villalankabrändi

Tärkeänä osana kehitystyötä Pirtin Kehräämö haluaa nostaa suomalaisen lampaanvillan ja erityisesti omien tuotteiden arvostusta ja näkyvyyttä. Brändityöllä on luotu arvostukselle perusta. Pirtin Kehräämön valmistamat langat ja muut tuotteet myydään Villanka- tuotemerkillä. Osansa brändissä ovat Avainlippu- alkuperäismerkki ja Finnwool-tuotemerkki. ■

VILLA TAPAHTUMA

Leineperin Ruukissa 11.–12.6.2022

teksti SRPA MÄNTYLÄ | kuvat HEIDI HALM JA SIRPA MÄNTYLÄ

Leineperin ruukin masuuni

KULTTUURIHISTORIALLINEN Leineperin ruukinkylä Ulvilassa on Porin naapurissa ja se on parhaiten säilyneitä ja täydellisimpiä ruukinalueita Suomessa. Paikka on erinomainen erilaisten tapahtumien järjestämiseen.

Nyt kolmatta kertaa järjestetyn Villatapahtuman organisoijana toimi Kehräämö Mustalampaan Pirita Mäkinen ja Ulvilan kaupungin matkailutoimiston talkoolaiset. Järjestelyt pelasivat todella hienosti ja mutkattomasti.

Kehräämö Mustalampaan kojulla Pirita Mäkinen myymässä huovutusvillaa.
Kuva Mika Stenroos.

Ohjelmaa molemmille päiville

Pienissä sepän asuinrakennuksissa oli esillä kaikkea mahdollista villasta: neuleita, lankoja, huovutusvillaa ja lampaan taljoja. Esillä oli mm. kauniita Rauma-neulepuseroita ja värjättyjä villalankoja. Yhteisneulonta keräsi neulojia valmistamaan vauvanpeittoja Satasairaalaan.

Tallitilassa oli mm. työnäytöksiä; kehruuta, villakuiduilla maalausta neulalla sekä filtiläisten toimeenpanemana yhdistyksen esittelyä, huovutustekniikoista kertomista ja huovutuskokeiluja. Pihamaalla oleili aitauksessa pienet karitsat, valkoinen Roosa ja ruskea Clement. Kehruunäytös oli mielenkiintoinen.

Vierailijoita oli mukavasti ja kävijöillä tuntui olevan aikaa ja kiinnostusta keskustella yrittäjien kanssa. Filtilin toiminta kiinnosti monia, ja meidät otettiin mielenkiinnolla vastaan. Esittelypöydän ympärillä riitti kävijöitä molempien päivien aikana. Heidi ja Maria innostivat pieniäkin lapsia kokeilemaan huovutusta, mm. pallon, ristikon, hiuskiinnityksen ja avaimenperien tekemistä. Jotkut vierailijat tulivat toistamiseenkin Filtilin osastolle kyselemään villamateriaaleista, tekniikoista, yhdistyksen toiminnasta ja etenkin huopanäyttelyistä.

Lauantaina Pue villa -muotinäytös keräsi suuren yleisön sekä aplodit villadesignereille ja Rudancon tanssijoille. Filtiläisistä oli mukana Leena Sipilän ja Heidi Halmin vaatteita, Pirita Mäkisen hattuja ja kasseja sekä Ritva Heinin saunahattuja. Tanssijoiden rytmillisesti esittämänä vaatteet loistivat ja toivat esiin villa-/huopavaatteiden keveyden ja mukavuuden.

Villatapahtuma järjestettiin nyt kolmatta kertaa ja se jatkuu ensi kesän kynnyksellä. Uskoisimme, että mukava villamuotishow nurmikolla saa myös jatkoa.

Filtin esittelypöydän ääressä Heidi Halm (oik.) ja Maria von Bonsdorff.

Pue villa -muotinäytöksen catwalkilla Heidi Halmin (ylh.) ja Leena Sipilän huopavaatteita (alh.)

Filttiläisen
Ritva Heinon
saunahattuja

Taustakuvassa
villatapahtuman
myyntikojuja.

Toivommekin, että Filtti yhdistyksenä ja yhdistyksen jäsenet teoksillaan olisivat innokkaasti mukana tapahtumassa. Villa ja huopa yhdistää kuten Pirita Mäkinen tapahtumaa markkinoidessaan ilmaisi: "Tapahtuma nostaa esille villan monimuotoisuutta, villatuotteen ja sen valmistamisen estetiikkaa sekä vastuullisuuden näkökulmia. Tapahtuma on oodi villalle. Tapahtuma tarjoaa oppia, tietoa, kokemuksia, elämyksiä, yllätyksiä ja taitoa. Heittäydy woolismiin! Lumoudu villasta! Tapaa villalohmisiä! Näe moderni villa catwalkilla!

Kätköjä-näyttelystä poimittuja töitä. YLÄKUVA Leena Sipilän Täysikuu (vas.) ja Pajukko (oik.),
Sirpa Mörskyn Piirileikki (keskellä). ALAKUVA Anne-Mari Ohra-ahon Kukkulat.

Leineperin Ruukin näyttelyt

Pitkäjärventie 7, Leineperi.
17.7.2022 saakka
avoinna ti-su 11-17.

Leineperi Woolart biennale
2022 **KÄTKÖJÄ**-näyttely
Ruukin juustokellarissa.
Tekijät tulkitsevat teoksissaan
villalla tarinaa kadonneesta
Leineperin emäntä- ja puu-
tarhakoulun puutarhasta,
josta jäljellä ovat muistot,
villiintynyt kasvusto ja
paksujen sammalten kätkemät
slagikivirauniot.

Suomen huopayhdistyksen
HÄVIÄVÄ LUONTO
-huopanäyttely on Meijeri-
rakennuksen infotilassa.

Terveiset upeasta
kokemuksesta Heidi, Maria
ja Sirpa. ■

YLÄKUVA Kätköjä-näyttelyssä Heidi Halmin
Kun pimeys laskeutuu. ALAKUVA Häviävä luonto
-huopanäyttelyssä Elina Saaren Hiljaiset
todistajat (edessä oik.), Kikka Jelisejeffin Kaarna
(edessä vas.), Sirpa Mäntylän valaisin Jäälohkare
ja Gerdur Gudmunds-dottirin Leviäminen.

HARMAA AIKA

Eija Pirttilahden näyttely Vehkaniemen taidekesässä.

teksti ja kuvat EIJ A PIRTTILAHTI

HARMAA aika on tämä vaarallinen aika maailman melskeissä. Siihen liittyy aavistus muutoksesta. Harmaa aika on tietää, että muutos tulee, mutta millaisena se tulee. Aika tummenee, kun muutos alkaa hahmottua ja kirvellä ajatuksissa.

Harmaan ajan työstäminen huovuttamalla on muutosvastarinnan työstämistä huovuttamalla. Omaa harmaata aikaani käsittelin uudistamalla vanhan ideani Huopaju -veistoksista. Niissä yhdistin huovutusta ja pajunpunontaa, suomenlampaan villaa ja villiä pajuumme pellon pientareelta – molemmat kiehtovia

ja rakkaita materiaaleja. Puinen paju ryhdistää pehmeän huovan lieriömäisiin muotoihin.

Huopajun huovuttaminen ja punominen oli prosessi etsiä ja asemoida paikkaansa muuttuvassa elämäntilanteessa. Huopaju on minulle käsityötaidetta ja siten käsityötaideterapiaa. Huopaju -veistokset ovat esillä Pohjaslahdella Vehkaniemen Loma- ja juhlatilan pyöreässä rehutornissa elokuun loppuun. Sen jälkeen ne saattavat hävitä luontoon.... ■

teksti ja kuvat ANNE-MARI OHRA-ÄHO

13 VUOTTA

SAMA KURSSI - SAMAT OPISKELIJAT

Kokemuksia ja ajatuksia siitä, millaista on ollut huovutuksen opettaminen samoille opiskelijoille vuodesta toiseen.

OLEN toiminut 20 vuotta tekstiilityön tuntiopettajana vapaan sivistystyön oppilaitoksissa, nähnyt oppilaitostyötä suunnitteli ja opettajana ja ammatillisen oppilaitoksen opettajana sekä näyttötutkintojen arvioijana. Etupäässä olen opettanut huovutusta, mutta myös muita tekstiilitekniikoita. Lisäksi olen graafisen alan yksinyrittäjä.

Muuttuneet työkuviot

Vuonna 2020 yritykseni valittiin 10 muun toimijan kanssa graafisen alan sopimuspalveluntarjoajaksi asuinkaupungilleni ja kaupungissa toimivalle ammattikorkeakoululle. Alku oli haastava koronan vuoksi, toisaalta työt kasaantuvat ja työkuvani on monimuotoinen. Opetus on ollut mukana toimeentulon ja tekstiilityön ihanuuden vuoksi.

Huovutuksen opetus

Huovutusta olen tehnyt n. 25 vuotta: kiitos kuuluu osin Filtille ja Filtin näyttelyille, osin opetukselle, joka "pakottaa" tekemään ja kehittymään, ja onhan tekniikka valloittavaa muutenkin. Huovutuksen opetuksen aloitin 2005 lyhytkursseilla viikonloppuisin, iltaisin käsityöpajoissa ja työttömien aktivointikursseilla päivisin.

13 vuotta sitten ideoin huovutuskurssin, josta tässä kerron. Kurssilla on laaja oppimäärä, aikaa ja tilaa tehdä. Kokonaistuntimäärä on 60 t / lukukausi, kokoontuminen kerran viikossa. Lisäksi on mahdollisuus kahden tunnin itsenäiseen työskentelyyn opetuksen jälkeen.

Osallistujat ovat olleet työttömiä, opiskelijoita, vuorotteluvapaalaisia, vuorotyöläisiä, yrittäjiä, äitiyslomalaisia, mutta pääasiassa eläkeläisiä. 13 vuoteen on mahtunut 26 kurssia, joista yhdeltä olen ollut poissa, pari keskeytetty koronan takia.

Opiskelijat ja sisältö

Kurssille otetaan 7-14 opiskelijaa. Lähes alusta asti mukana on ollut 6-7 opiskelijaa, joista osa on osallistunut jo 10 vuotta, osa 4-6 vuotta, lisäksi aloittelijoita tai muita osallistujia. Kurssille jäämiseen on vaikuttanut kurssihenki, johon on ollut helppo tulla ja jäädä: on syntynyt ystävyyssuhteita, kun on yhdistäviä tekijöitä huovutuksen lisäksi. Huovutuksen monipuolisuus, villoista eroon pääseminen, tietyn huopatuotteen teko ja opettajan osaaminenkin ovat motivoineet. Kurssi on ollut avoin kaiken tasoisille oppijoille, joka on tehnyt opettamisesta mielenkiintoista, mutta haastavaa.

Kurssilla on käyty läpi huovutuksen perusteiden lisäksi monia tekniikoita: mm. ristikko, huopapitsi, kotelointi, intarsia huovuttaen ja valmiista huovasta, kerroksellinen huopa, 3-ulotteiset pinnat, erilaiset saumat, nunotus, villan ja

silkin värjäys, kuvansiirto eri tekniikoilla, reservivanutus, ompelukoneen hyödyntäminen, kirjonta, stabilointi, mosaiikki, lovileikkaus, kerroksellinen huopa, huopaneulan käyttö, materiaalien yhdistäminen, eri villalaadut...

Välillä on herätelty luovuutta ja suunnittelutaitoja, tehty ryhmätyöskentelyä, käyty näyttelyissä ja yritysvierailuilla sekä pidetty oma näyttely. Väsätty kaikenlaista tarpeellista ja tarpeetonta, pääasiassa käyttötuotteita.

Kurssin toteutus

Kurssin valmisteluun kuuluvat tyypillisesti mm. ohjelman laatiminen ja uusien ideoiden etsiminen, tarvittaessa työvälineiden, tarvikkeiden ja materiaalien kartoitus ja hankkiminen. Uusien ideoiden työstäminen kurssimateriaaliksi onkin jo oma hommansa kokeilujen ja mallien tekemisineen, tarvittaessa työohjeen teko.

Turhauttavaa onkin joskus ollut, kun olen käyttänyt tunteja uuden idean työstämiseen, vienyt sen kurssille, ja yksi opiskelija on tarttunut siihen - joskus ei kukaan, kun "ei ole sillä hetkellä kiinnostanut". Siksi olenkin "hyväksyttänyt" opiskelijoilla kurssin ohjelman ja teemat ajatuksella, ettei kannata sellaista opettaa, mikä ei kiinnosta. Opiskelijoilla ei ole varmastikaan käsitystä, millainen opetukseen suunnatun idean valmisteluprosessi on, ja onhan se osa opettajan työtä, mutta turhaa työtä ei kannata tehdä - mutta toki voi aina ajatella, että itse ainakin kehitty.

Jos olisin nähnyt kurssin jatkuvan näin kauan, ja mukana olevan samat opiskelijat vuodesta toiseen, olisin suunnitellut kurssin eri tavoin, säädellyt opetettavia asioita, jakanut asiat väljemmin ja teemoittanut johdonmukaisemmin. Lähinnä oletus on ollut, että kohta tämä loppuu.

Oppimista ja osaamista

Kaikenlaista on siis opeteltu ja tehty - myöhemmin mukaan tulleet eivät tietenkään ole kaikkea tehneet. Haasteena onkin, miten hyödyntää aiempia valmisteluja, antaa kuitenkin uutta pitkään olleille, samalla opettaa aloittelijoita ja vähemmän aikaa olleita. Uusien huovutusideoiden olisi siis oltava sellaista, jotka sopivat kaikille.

Olen myös "tyrkyttänyt" pisimpään mukana olleille tapaa, jossa he soveltaisivat osaamistaan omiin suunnitelmiinsa, ja sitä kautta oppisivat uutta. Tämä on monille vaikeaa, koska he ohjautuvat opettajan kautta ja odottavat valmiiksi suunniteltua. Opettajan tehtävä on toki opettaa, mutta onko tarkoituksenmukaista vuodesta toiseen kehittää "uutta", kun se uusi on usein samojen, vanhojen asioiden yhdistämistä.

Opiskelijat ovat nähneet kaikenlaista, tietävät mistä saa apua ja etsiä ideoita: mallitilkut ja -työt, kymmenet kirjat ja Internet/Pinterest ovat käytössä. Erilaisia materiaaleja ja työvälineitä on käytössä, ja jos jotain on puuttunut, sitä on hankittu. Kaikkea opetettua on mahdollista tehdä myöhemmin - toistoltakaan ei ole voinut välttyä. Oppiminen on pitkälti aikuisen omalla vastuulla.

Vaikuttaako omatoimisen tekemisen vaikeuteen se, että olen opettanut heidät saamaan valmiiksi suunniteltua ja mietittyä, vai eivätkö he uskalla irrotella ja kokeilla, välillä epäonnistua ja kehittyä sitä kautta, opettajan ollessa kuitenkin koko ajan käytettävissä. Jos ei päästä irti varmistelusta, ei pääse syvemmälle. Olenkin todennut, että opiskelijoillani on leveä huovutustietämys, mutta ei kovin syvä - siihen tarvittaisiin mukavuusalueen ulkopuolelle menemistä ja ihan omia oivalluksia.

Kurssin esittelytekstissä on aina lukenut sama lause: "Valmistetaan omien suunnitelmien mukaisia huopateksteilejä."

Mielestäni oppiminen on muuta kuin toisen suunnitteleman toistamista ja jää sitä kautta pidemmän päälle pinnalliseksi. Itse ohjautuen voi epäonnistua, mutta samalla saa mahdollisuuden kokea oivaltamisen iloa "oikein" tekemisen sijaan. Epäonnistuminen toisten edessä on toki pelottavaa. Myös sukupolvierot oppimisen ja opettamisen suhteen ovat joskus konkreettisia: minulle on esimerkiksi sanottu, että pitäisi istua opettajan pöydän takana - se kertoo paljon asenteista.

Opetuksen vastustamista

Ei ole uutta, että oppimista vastustetaan, ja tälläkin kurssilla siihen törmää usein. Eräs opiskelija onkin ilmoittanut: "En enää halua opetusta, haluan vain huovuttaa. Jos tulee ongelma tai pitää varmistaa, kysyn, muuten en tarvitse ohjausta."

Olen saanut jo tarpeeksi ideoita ja tekniikoita, en halua lisää. Olen itseohjautuva enkä tarvitse kurssiohjelmaa".

Ja kyllä, tuo sopisi minulle mainiosti: tulisin vain paikalle, kaikki suunnittelisivat omat työnsä ja olisin tarvittaessa käytettävissä. Oppiminen ja opettelu on vapaaehtoista, ketään ei voi pakottaa osallistumaan, ottamaan vastaan uutta tai ylipäättään tekemään mitään.

Muutoksia vai luopuminen

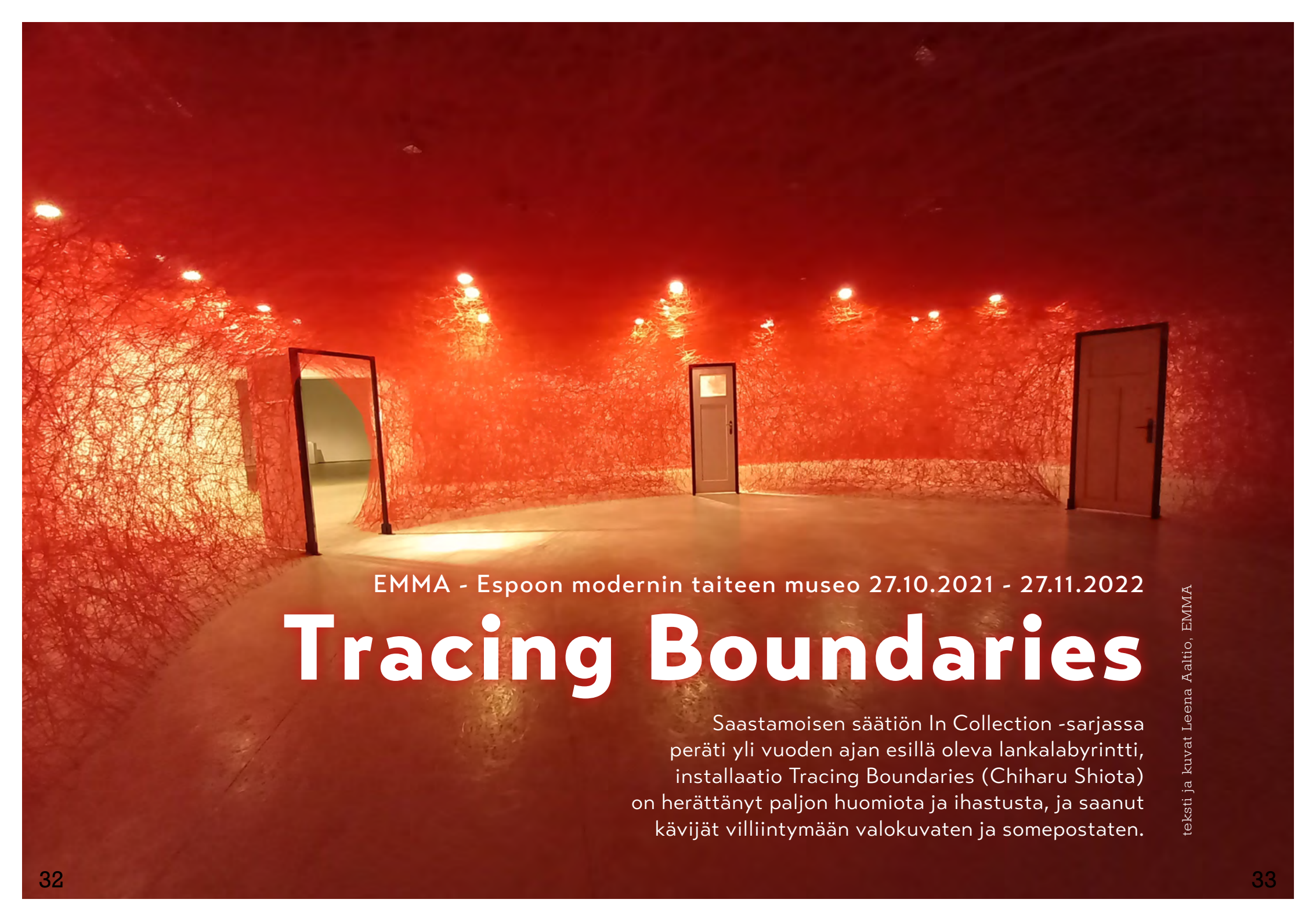
Muutos on nyt tarpeen, vaihtoehtoina mm. kurssin muuttaminen, lyhentäminen, alusta aloittaminen, teemoittaminen, pääsyvaatimusten asettaminen tai luopuminen.

Mahdollisen uuden opettajan pitäisi vastata ja vaikuttaa vuosia mukana olleiden opiskelijoiden tapoihin, tietoihin ja taitoihin, pystyä antamaan "jotain uutta". Opiskelijat ovat ihania ja haastaviakin. Luopuminen on toistaiseksi ollut vaikeaa: kurssi on oma luomukseni, he ovat "minun opiskelijoitani". Toisaalta on ollut vaikea löytää opettaja, jolla olisi tarpeeksi laaja osaaminen.

Haluan pystyä hyödyntämään vuosien aikana kertynyttä osaamistani ja valmista aineistoa, joka onnistuisi parhaiten uudella kurssilla. Ehkä on vain tullut minun aikani mennä eteenpäin ja todeta, että aika aikaansa kutakin.

En tiedä, onko kenelläkään teistä lukijoista vastaavaa kokemusta em. opettajuuden haasteista yhden ja saman kurssin osalta, mutta toivottavasti joku sai ajatuksesta kiinni.

Lopuksi sitaatti 200 vuoden takaa Johann Wolfgang von Goethelta, joka sopii myös aikuisten opettamiseen: "Opettaminen saa aikaan paljon, mutta kannustaminen saa aikaan kaiken." ■

EMMA - Espoon modernin taiteen museo 27.10.2021 - 27.11.2022

Tracing Boundaries

Saastamoisen säätiön In Collection -sarjassa peräti yli vuoden ajan esillä oleva lankalabyrintti, installaatio Tracing Boundaries (Chiharu Shiota) on herättänyt paljon huomiota ja ihastusta, ja saanut kävijät villiintymään valokuvaten ja somepostaten.

teksti ja kuvat Leena Aaltio, EMMA

JO pelkkä lanka materiaalina saanee useimmat huovuttajatkin kiinnostumaan taideteoksesta. Shiotan teoksen lanka on polyesteria, koska tietty haluttu värisävy ratkaisi langan valinnan. Teoksen väri onkin pysähdyttävä. Punainen, tuo elämän ja kuoleman väri, joka uhkuu voimaa, mutta tässä teoksessa myös sisäänsä sulkevaa salaperäisyyttä luodessaan luolamaisia muotoja. Teos voi sulkea sisäänsä ja saada vaipumaan mietteisiin, mutta se voi myös avata ovia uusiin maailmoihin ja vahvistaa elämässä tutuksi tullutta: päästäkseen eteenpäin on uskallettava avata vieraitakin ovia, hyvä on myös osata sulkea ovi peräänsä ja jättää mennyt taakseen, kun lähtee kulkemaan uutta polkua. Vaikkei tässä installaatioissa olekaan piilotettuna esineitä lankaristikoiden sisään, kuten monissa muissa Shiotan lanka-installatioissa, voi kävijän mieli vaeltaa muistoihin ja jopa varhaisiin kokemuksiin teoksessa kulkiessa.

Yli 300 km lankaa ja 9 hengen kolmen viikon työ kannattaa tulla katsomaan ja kokemaan. Shiota on maailmankuulu japanilainen taiteilija, hänen töitään voi toki nähdä ja kokea muuallakin maailmassa. Tämä installaatio Espoossa on ainutkertaisesti esillä vielä kesän ja syksyn ajan.

Heinäkuun 17. päivään asti EMMA on täynnä väriä myös toisen kuuluisan taiteilijan ranskalaisen Daniel Burenin Walking in a Zigzag -näyttelyn myötä. Kun iltapäivä kääntyy iltaan ja aurinko kiertää Näyttelykeskus WeeGeen pohjoisen puolelle paistamaan lännestä, EMMAan heijastuu uskomaton värimaailma koettavaksi.

#emmamuseum

<https://emmamuseum.fi/emman-nayttelyt/nyt/>

Tervetuloa! ■

I sometimes ask myself, why we are able to think,
why we have consciousness, and why we cannot
access the consciousness of the others.

Because even though we are able to communicate,
we can never feel what other people are feeling,
we can never truly see the universe of others.

But that is why we need art. With art we can
communicate with others and express our emotions.

Chiharu Shiota

Morsiuskimppuun yhdistetty käsin huovutettuja huopataidekoruja, jotka voi käyttää, kun kukat kuihtuvat.
Kuva: Kukkakauppa Ilona / Pia Hokkanen.

HUOPA

PUHKESI KUKKAAN KANGASNIEMELLÄ

Luovien käsityöläisten yhteistyön
hehkeät helmet! Taidokkaissa
sidontatöissä yhdistyi
ennennäkemättömällä tavalla
huopataidekukat ja elävät kukat.

teksti ja kuvat MARI JALAVA

MITÄ syntyy kun floristi ja huopataiteilija yhdistävät voimansa? Siitä syntyy ideoiden ryöppy ja ennennäkemättömiä sidontatöitä. Floristi Pia Hokkanen työskentelee Kukkakauppa Ilona – Keljossa, Jyväskylässä. Mari Jalava on yrittäjä-huopataiteilija Kangasniemellä. Sidontatöiden suunnittelussa ja valmistuksessa oli mukana myös Kukkakauppa Ilona-Keljon floristi Anna Vladimirs kaya.

Aivan ensimmäinen yhteistyö Pialla ja Marilla oli morsiuskimppu Suomen kaunein morsiuskimppu 2021- kilpailuun. Siinä yhdistyi huopataide ja elävät kukat. Juhlien jälkeen morsiamelle jää kimpusta muistoksi kuihtumattomat huopataidekukat, joita voidaan käyttää pukukoruna tai vaikkapa koristeena hiuksissa.

”Huopa puhkeaa kukkaan” -tapahtumassa Kangasniemellä huhtikuussa 2022 oli aluksi kukkien sidontanäytös, jossa yleisön silmien edessä sidottiin kimppuja. Huopakukkien yhdistämisessä kimppuihin on huomioitava muutamia seikkoja, kuten ettei työhön voi suihkuttaa lakkaa ja kiinnitystekniikat, jotta huopakukat ”istuvat hyvin”. Kantavana ajatuksena jokaisessa työssä on huopataiteen ja tuoreiden kukkien yhdistäminen.

Tämän jälkeen lavalle astelivat mallit, jotka esittelivät morsiuskimppuja, juhla kimppuja, sulhasenkoristeita, ranne- ja hiuskoruja. Esiteltävien tuotteiden suunnittelua on ohjannut luonnon materiaalit, ekologisuus, vastuullisuus, uuden kokeileminen, eri materiaalien testaaminen, trendit, kekseliäs luovuus.

Tapahtumassa haluttiin tuoda ihmisille iloa kauniiden tuotteiden ja luovan kädentaitojen osaamisen kautta. Tässä onnistuttiin hyvin. Katsojat saivat varmasti hyviä ideoita vaikkapa kesän juhliin, ja tämän jälkeen jokainen katsoo kukkasidontatöitä uusin silmin.

Linkit

www.jalavilla.com

[instagram.com/marijalavadesign](https://www.instagram.com/marijalavadesign)

[instagram.com/kukkailona.keljo](https://www.instagram.com/kukkailona.keljo)

[facebook.com/marijalavadesign](https://www.facebook.com/marijalavadesign)

www.facebook.com/kukkailona.keljo

Yritykset

Kukkakauppa Ilona-Keljo on Osuuskauppa Keskimaa Prisma Keljon kukkakauppa. Tämä asiakastoiveista keväällä 2020 syntynyt kukkakauppa erottuu kauniilla, persoonallisella tyyllillään.

Jalavilla on Mari Jalavan v. 2011 perustama yritys, joka myy kivijalkakaupassa Kangasniemen keskustassa ompelupalveluita, kankaita ja huopataidekoruja sekä huovutuskursseja. Mari Jalava on vaatetusalan artenomi, joka valmistuttuaan työskenteli vuosia Kansallisteatterin puvustossa. Perheen kasvaessa veri veti takaisin maaseudulle. Syntyi Jalavilla.

Yhteystiedot

Pia Hokkanen

Kukkakauppa Ilona - Keljo

floristi

010 767 3566

pia.hokkanen@sok.fi

Mari Jalava

Jalavilla

yrittäjä

040 801 0844

mari.jalava@jalavilla.com

Häviävä luonto

DISAPPEARING NATURE
9.2. - 4.3.2022

Huopanäyttely Galleria
Järnätissä Järvenpäätalossa.

teksti ja kuva SIRPA MÄNTYLÄ

GALLERIA Järnätti sai vihdoin helmikuun alussa luvan järjestää näyttelyitä. Galleria on Järvenpäätalon ensimmäisen kerroksen ala-aulassa, infotiskillä kaksi tai jopa kolme virkailijaa ohjaa näyttelyssä vierailevia ja kulkijoita muualle taloon. Näyttelyn alkuvuikot Järvenpäätalossa oli avoinna ainoastaan päivisin johtuen iltatilaisuuksien peruutuksista koronan takia. Tämä vaikutti osaksi kävijöiden määrään.

Näyttelytilaa olen hehkuttanut jo monesti, mutta se kestää vielä tässäkin mainita. Iso, valoisa tila, ikkunat sisäpihalle, vastapäätä kirjasto ja taidemuseo. Paljon kulkijoita, joista moni jäi katsomaan mitä me rakentajat teimme, saimme jonkun sisällekin kyselemään huopatoista.

Tilaan oli tarjolla sermejä, mutta tässä näyttelyssä käytimme vain paria. Nautimme tilan avaruudesta. Huopatyöt saivat kaikki tilaa ympärilleen ja houkuttelivat vierailijoita tarkkailemaan töitä läheltä ja kaukaa.

Näyttely sai mukavasti huomiota Järvenpäässä. Kun veimme julisteita eri taidetaloihin ja käsityökeskuksiin, meille kerrottiin, että jotkut olivat jo omille jäsenille laittaneet sähköpostitse tietoa näyttelystä. Myös ainakin kolme työväenopiston eri kurssiryhmää kävi katsomassa näyttelyn. Erittäin hauska oli lapsiryhmän vierailu: löysivät kivoja asioita huopatoista, eräskin poika kuvasi Elina Saaren työtä lattialla työn alla maaten. Näyttelyn nimi ja tema puhutteli niin lapsi- kuin aikuisvierailijoilta.

Galleria Järnätin näyttelykoordinaattorille oli tullut myös useita viestejä, joissa toivottiin Filtin huopatoita näyttelyyn jatkossakin.

Instagramissa oli näyttelyn aikana kuvia. Näyttelystä on kuvattu video kännykällä, josta saa aika kivan kuvan tilan toimivuudesta. Video tulee Filtin nettisivuille piakkoin www.filtti.fi/galleriat/ ■

SUOMEN HUOPAYHDISTYS FILTTI

Lehden toimitus

Filtin hallitus. Yhteydenotot, kuvien ja artikkeleiden lähetys sähköpostilla info@filtti.fi

Jäsenmaksut

- varsinainen jäsen 40 €
- yhteisöt, yritysjäsenet 50 €

Huom!

Yhteisöt ja yritysjäsenet saavat ilmaisen mainoksen jokaiseen lehteen.

Tiedoksi jäsenille**Jäsen- ja näyttelymaksujen maksamisesta**

- Maksut tulee ehdottomasti maksaa eräpäivänä!
- Maksussa on oltava viitenumero tai jäsenen nimi näkyvissä.
- Vuoden 2020 alusta jokaisesta maksun viivästymisestä lähetämme muistutuslaskun, johon lisätään 5 € / muistutus.

Osoitteenmuutokset

Muista ilmoittaa uudet osoitteet Filtille - myös sähköpostiosoitteet! Voit tehdä sen sähköpostilla info@filtti.fi

Yhdistykseen liittyminen

Jäsenhakulomake Filtin nettisivulla www.filtti.fi/hae-jaseneksi/

Yhdistyksestä eroaminen

Eroilmoitus tulee aina tehdä kirjallisesti (sähköposti OK) ennen kuluvan vuoden loppua tai viimeistään ennen kuin seuraavan vuoden jäsenmaksu on laskutettu - yleensä tammikuun puolivälissä. HUOM! Laskun maksamatta jättäminen ei ole eroilmoitus.

Nettisivut

Jos haluat nettisivusi linkiksi Filtin nettisivuille www.filtti.fi/nettisivuja/, ilmoita siitä sähköpostilla info@filtti.fi

Hallituksen jäsenet 2022-2025**Puheenjohtaja**

Eija Pirttilahti

eija.pirttilahti@sammallammas.fi

Sihteeri

Tiina Kerminen

t11n4.tuulikk1@gmail.com

Varapuheenjohtaja, kirjanpito

Tiina Mäki

tiina@huopaajalankaa.net

**Rahastonhoitaja,
näyttelykoordinaattori**

Sirpa Mäntylä

sirpa.mantyla@filtti.fi

Jäsenet

Leena Aaltio

leena.aaltio@gmail.com

Heidi Halm

heidi.halm@sci.fi

Mari Hämäläinen

mari.hamalainen@pp5.inet.fi

Varajäsenet

Pirjo Heinonen

pirjo.heinonen@nosteisannointi.fi

Mari Jalava

mari.jalava@jalavilla.com

Kunniajäsenet

Eeva Piesala

Leena Sipilä

Toiminnantarkastajat

Riikka Holappa

Anne-Mari Ohra-aho

4.7. - 7.8.2022

FELT of head to toe

HUOPAA

päästä varpaisiin

Filtin kansainvälinen huopänäyttely

Kansainvälinen vieras tanskalainen Grima-huopayhdistys.
Avajaiset su 3.7.2021 klo 16 - tervetuloa!

Filtti's international felt exhibition

International guest Grima the Danish Felting association.
Opening on Sunday 3th July at 4pm - welcome!

Galleria Kivipankki

Seppolantie 7, Jämsä

Puh./Tel. +358 (0)40 712 2495

Avoimna joka päivä su-pe 12-18, la 12-17

Open daily Sun-Fri noon - 6pm, Sat noon - 5pm

Vapaa sisäänpääsy / Free entrance

Lisätietoja / Further information +358 (0)45 130 4777, info@filtti.fi

GRIMA
www.grima.dk